

Sygn. akt XX GC 1352/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Magdalena Gałązka**

Protokolant: **Karolina Marciniak**

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2022 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. C.**

przeciwko **(...) spółce z o.o. w W.**

o stwierdzenie nieważności uchwał

1. oddala powództwo;

2. zasądza od powoda R. C. na rzecz pozwanego (...) spółki z o.o. w W. kwotę 1 097 złotych (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1 080 złotych (jeden tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Magdalena Gałązka

Sygn. akt XX GC 1352/20

UZASADNIENIE

Powód R. C. wniósł o stwierdzenie nieważności następujących uchwał nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) spółki z o.o. w W. z 16 grudnia 2019 roku:

- uchwały nr 1 w przedmiocie wyrażenia zgody na zbycie 34 udziałów przez G. G. na rzecz D. G.,

- uchwały nr 2 w przedmiocie wyrażenia zgody na zbycie 33 udziałów przez W. K. na rzecz D. G..

Pozwany (...) spółka z o.o. w W. wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. Powód jest byłym członkiem zarządu pozwanej spółki. Wchodził w skład zarządu w okresie od 11 lipca 2019 roku do 8 kwietnia 2020 roku. W dniu 8 kwietnia 2020 roku został odwołany przez nadzwyczajne zgromadzenie wspólników spółki (uchwała nr 1 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...) z 8 kwietnia 2020 roku, k- 75-76, odpis z KRS, k- 82).

Wspólnikami pozwanej spółki byli m. in.: G. G., posiadający 34 udziały w okresie od 15 czerwca 2018 roku do 22 stycznia 2020 roku, W. K., posiadający 33 udziały w okresie od 15 czerwca 2018 roku do 22 stycznia 2020 roku, A. C.,

posiadający 33 udziały w okresie od 15 czerwca 2018 roku do 4 marca 2020 roku. Aktualnym współnikiem spółki jest D. G., który posiada 100 % udziałów od 4 marca 2020 roku (odpis z KRS, k- 81).

W skład zarządu pozwanej spółki aktualnie wchodzi: A. C. jako prezes zarządu oraz D. G. od 10 kwietnia 2020 roku (odpis z KRS, k- 82, k- 68).

Pozwany (...) spółka z o.o. (nr KRS (...)) jest komplementariuszem (...) spółka z o.o. spółki komandytowej w W. (nr KRS (...)).

II. W dniu 16 grudnia 2019 roku odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie współników pozwanej spółki. Zgromadzenie odbyło się w trybie art. 240 k.s.h. Zostały na nim podjęte następujące uchwały:

- nr 1 o wyrażeniu zgody współnikowi G. G. na zbycie 34 udziałów w kapitale zakładowym pozwanego na rzecz nabywcy D. G.,

- nr 2 o wyrażeniu zgody współnikowi W. K. na zbycie 33 udziałów w kapitale zakładowym pozwanego na rzecz nabywcy D. G.. Uchwały zostały podjęte za zgodą współników: G. G., W. K. i A. C. (protokół zgromadzenia, k- 12 do 13, k- 71 -72, lista obecności, k- 14, k- 73, zeznania świadków: W. K., k- 199, G. G., k- 207-208, zeznania reprezentanta pozwanego A. C., k- 163 verte).

Lista obecności na ww. nadzwyczajnym zgromadzeniu została sporządzona przed odbyciem zgromadzenia i została podpisana przez A. C. przed jej podpisaniem przez współników: G. G. i W. K.. Lista obecności zawierająca podpis A. C. oraz protokół zostały przesłane współnikom mailem kilka dni wcześniej (zeznania świadka W. K., k- 197 i verte, k- 203, zeznania reprezentanta pozwanego A. C., k- 163 verte).

Zgromadzenie odbyło się nie w siedzibie spółki, a w kancelarii pełnomocnika. A. C. nie brał w nim fizycznie udziału z powodu problemów zdrowotnych po przebytych wylewie (zeznania świadka G. G., k- 207, zeznania reprezentanta pozwanego A. C., k- 163 verte – co do nieuczestniczenia fizycznie w zgromadzeniu z powodów zdrowotnych).

Umowy sprzedaży udziałów zostały zawarte (zeznania świadka G. G., k- 207).

III. W dniu 18 grudnia 2019 roku została zawarta notarialna umowa sprzedaży ogółu praw i obowiązków w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W.. Ww. umowa została zawarta pomiędzy G. G. i W. K. jako komandytariuszami i sprzedającymi oraz D. G. jako nabywcą ogółu zbywanych praw i obowiązków. Na zawarcie tej umowy zgodę wyraził: w dniu 16 grudnia 2019 roku - A. C., jako trzeci komandytariusz oraz w dniu 12 grudnia 2019 roku – (...) spółka z o.o. jako komplementariusz. Oświadczenie o udzieleniu zgody na sprzedaż ogółu praw i obowiązków w spółce komandytowej w imieniu komplementariusza złożył R. C. (umowa, k- 17 do 23, oświadczenia o wyrażaniu zgody, k- 24- 25).

IV. Powód powziął wiedzę o uchwałach podjętych 16 grudnia 2019 roku w dniu 2 stycznia 2020 roku. W tym dniu w imieniu pozwanej spółki złożył wniosek do Krajowego Rejestru Sądowego o wpis nowych współników (oświadczenie z 12.12.2019 roku, k- 25, okoliczność przyznana w pozwie, k- 6, zeznania powoda, 00:09:41 do 00:10:12 protokołu elektronicznego z 26 lipca 2022 roku, k- 165).

V. Pozew w niniejszej sprawie został zwrócony dwukrotnie. Po raz pierwszy - zarządzeniem z 14 sierpnia 2020 roku z powodu braku opłaty. W terminie 7 dni od otrzymania odpisu zarządzenia o zwrocie pozwu powód uiścił opłatę pod pozwu w wysokości 5000 złotych. Zarządzeniem z 7 listopada 2020 roku pozew został ponownie zwrócony – tym razem z powodu braku opłaty w wymaganej wysokości 10 000 złotych. W terminie 7 dni od otrzymania zarządzenia o zwrocie pozwu po raz drugi powód uzupełnił brak fiskalny poprzez uiszczenie dodatkowej opłaty 5 000 złotych.

Z uwagi na dwukrotny zwrot pozwu, zarządzeniem z 8 grudnia 2020 roku Przewodnicząca stwierdziła, że pozew nie wywołuje skutków od daty pierwotnego wniesienia, stosownie do art. 130 § 2 zd. 3 k.p.c., zarządziła zakreślenie sprawy zainicjowanej pierwotnym pozwem jako zakończonej oraz wpisanie sprawy pod nowy numer w rep. GC (zwrot pozwu

z 14.08.2020 r., k- 26, potwierdzenie uiszczenia opłaty w kwocie 5 000 złotych, k- 31 do 35, zwrot pozwu z 7.11. 2020 r., k- 36, potwierdzenie uiszczenia dodatkowej opłaty w kwocie 5 000 złotych, k- 38 do 40, zarządzenie z 8.12.2020 r., k- 43).

Powyższym dowodom Sąd nadał walor wiarygodności. Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, zeznań świadków: G. G. i W. K. oraz przesłuchania stron.

W zakresie dowodów z dokumentów i twierdzeń formułowanych na ich podstawie należy zwrócić uwagę na kilka kwestii faktycznych i prawnych. Po pierwsze, do pozwu został dołączony protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki z o.o. (...) z 16 grudnia 2019 roku zawierający kwestionowane przez powoda uchwały nr 1 i 2 dotyczące wyrażenia zgody na sprzedaż udziałów przez dwóch wspólników spółki. Umowa sprzedaży z 18 grudnia 2019 roku, która także została złożona przez powoda, nie dotyczy jednak udziałów pozwanej spółki, ale sprzedaży ogółu praw i obowiązków w spółce komandytowej (...) spółka z o.o. spółka komandytowa. Umowa ta dotyczy więc innej spółki oraz innej transakcji aniżeli dokonana w wyniku podjęcia uchwał z 16 grudnia 2019 roku. Ponieważ jednak zawarcie umowy sprzedaży udziałów pozwanej spółki wskutek podjęcia kwestionowanych uchwał było między stronami bezsporne, a nadto okoliczność tę potwierdził wprost świadek G. G., Sąd uznał tę okoliczność za dostatecznie wykazaną – mimo, że złożona przez powoda umowa z 18 grudnia 2019 roku w ogóle nie dotyczy tej sprzedaży, a umowy sprzedaży udziałów w spółce z o.o. (...) powód nie przedstawił.

Powód nie złożył także wniosków do Krajowego Rejestru Sądowego z 2 stycznia 2020 roku, z których powziął wiedzę o kwestionowanych uchwałach z 16 grudnia 2019 roku. Ponieważ jednak twierdzenie powoda o powzięciu wiedzy o tych uchwałach w ww. dacie nie było kwestionowane przez strony, a nadto zostało potwierdzone zeznaniami powoda przesłuchanego w charakterze strony, Sąd uznał tę okoliczność za przyznaną przez pozwanego (art. 230 k.p.c.).

Powód kwestionował w niniejszej sprawie wiarygodność dwóch dokumentów: protokołu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z 16 grudnia 2019 roku oraz listy obecności. Zdaniem powoda, dokumenty te potwierdzają obecność A. C. w tym dniu na zgromadzeniu, mimo, że w nim faktycznie nie uczestniczył (00:10:31 do 00:12:02 protokołu elektronicznego z 26 lipca 2022 roku, k- 165). Ten zarzut powoda był zasadny. Na podstawie przeprowadzonych dowodów Sąd ustalił, że A. C. tego dnia nie był obecny na zgromadzeniu. Okoliczność ta nie wpływa jednak na ważność i skuteczność podjętych na tym zgromadzeniu uchwał. Ponieważ kwestia ta ma charakter prawny, zostanie omówiona w dalszej części rozważań.

Wniosek o przesłuchanie świadków: A. D., D. G. i A. C. Sąd pominął na podstawie art. 235² § 1 pkt. 4 k.p.c. jako dowód niemożliwy do przeprowadzenia: w przypadku A. D. z powodu powołania się na tajemnicę radcy prawnego, a w przypadku D. G. i A. C. – z powodu ich statusu jako członków zarządu pozwanej spółki, który uzasadnia dopuszczalność przesłuchania wyłącznie w charakterze strony. Z kolei wniosek o przesłuchanie świadka E. J. Sąd oddalił z uwagi na nieistotność tego dowodu (k- 164). Okoliczności, których powód chciał dowodzić przy pomocy zeznań tego świadka – próba odbycia zgromadzenia i czynności logistyczne, w szczególności sposób dostarczenia do spółki oświadczeń złożonych przez A. C. – nie miały znaczenia w niniejszej sprawie. Istotne znaczenie miała wyłącznie okoliczność, że A. C. podpisał listę obecności oraz wyraził zgodę na podjęcie uchwał zezwalających na sprzedaż udziałów przez wspólników.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków: W. K. i G. G. – w zakresie, w jakim Sąd dokonał na ich podstawie ustaleń w zakresie stanu faktycznego. W tym zakresie zeznania ww. świadków zostały bowiem potwierdzone dowodami z dokumentów oraz zeznań stron. W pozostałym zakresie, tj. co do własnoręczności podpisu A. C. na liście obecności w dniu 16 grudnia 2019 roku oraz ustaleń biznesowych w zakresie udziałów z D. G., z których ten ostatni miał się nie wywiązać, zeznania te bądź stanowią przypuszczenia wymykające się kryterium oceny w kategoriach wiarygodności (jak kwestia własnoręczności podpisu) bądź są nieistotne w sprawie, ponieważ świadkowie nie zakwestionowali umów, które zawarli z D. G. w wyniku tych ustaleń.

Z kolei zeznania stron Sąd uznał za wiarygodne: okoliczności ujawnione przez strony znalazły bowiem potwierdzenie w dokumentach oraz pozostałych dowodach osobowych.

Sąd zważył, co następuje: powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

I. Powód domagał się stwierdzenia nieważności uchwał nr 1 i 2 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej spółki z 16 grudnia 2019 roku, dotyczących wyrażenia zgody dwóm wspólnikom na zbycie udziałów. Argumentował, że nadzwyczajne zgromadzenie wspólników z 16 grudnia 2019 roku w rzeczywistości się nie odbyło, ponieważ wspólnik A. C. w nim nie uczestniczył, mimo że jego podpis widnieje na liście obecności. W konsekwencji nie sposób uznać, że na tak przeprowadzonym zgromadzeniu mogły zostać podjęte ważne i skuteczne uchwały. W toku postępowania powód dodatkowo wskazał, że uchwały podjęte w takich warunkach są uchwałami nieistniejącymi, których ustalenia nieistnienia można domagać się na podstawie art. 189 k.p.c., a także nieważnymi w świetle art. 58 § 1 k.c., bowiem naruszają przepisy „prawa publicznego – prawa karnego”. Powyższą argumentację powód zgłosił wyłącznie jako alternatywną podstawę prawną (oświadczenie pełnomocnika powoda na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku, k-163).

II. W sprawie zarysowało się kilka zagadnień prawnych, związanych ze zgłoszonymi przez pozwanego zarzutami. Przeciwno żądaniu pozwu pozwany podniósł następujące zarzuty: 1. braku legitymacji czynnej powoda do wytoczenia powództwa, 2. upływu terminu do wniesienia powództwa, 3. braku merytorycznych podstaw stwierdzenia nieważności. Zostaną one kolejno omówione.

Ad. 1. Zgodnie z art. 252 § 1 zd. 1 k.s.h. kompetencja do zaskarżenia uchwały zgromadzenia wspólników w drodze powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały sprzecznej z ustawą przysługuje osobom i organom spółki wskazanym enumeratywnie w art. 250 k.s.h. Wśród osób wymienionych w tym ostatnim przepisie jest zarząd, rada nadzorcza, komisja rewizyjna oraz poszczególni ich członkowie (art. 250 pkt. 1 k.s.h.). Powód nie należy do tej kategorii uprawnionych. Powód jest byłym członkiem zarządu pozwanej spółki: został odwołany 8 kwietnia 2020 roku, tj. jeszcze przed złożeniem pozwu w niniejszej sprawie. Z chwilą utraty statusu członka zarządu pozwanej spółki powód utracił legitymację do zaskarżenia uchwał zgromadzenia wspólników pozwanej spółki.

Katalog wymienionych w art. 250 k.s.h. podmiotów, uprawnionych do wytoczenia powództwa zarówno o stwierdzenie nieważności uchwały, jak i o uchylenie uchwały, ma charakter zamknięty – wyliczenie zawarte w tym przepisie jest wyczerpujące (tak też Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 13 lutego 2004 r., II CK 438/02, opubl. w OSP z 2006r., nr 5, poz. 53). Jako takie nie podlega wykładni rozszerzającej.

Kwestia legitymacji odwołanego członka zarządu do wystąpienia z powództwem o stwierdzenie nieważności bądź o uchylenie uchwały, sporna przez pewien czas w judykaturze i nauce prawa, została rozstrzygnięta w uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 1 marca 2007 roku, mającej moc zasady prawnej (III CZP 94/06, opubl. w OSNC z 2007r., nr 7-8, poz. 95). W myśl tej uchwały, osobie odwołanej ze składu organu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie przysługuje legitymacja do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Pogląd wyrażony w tej uchwale Sądu Najwyższego podziela Sąd rozpoznający niniejszą sprawę. Uchwała odwołująca członka zarządu z pełnionej funkcji wywołuje skutek już w chwili jej podjęcia: od tego momentu jest bowiem skuteczna i wykonalna. Do czasu ewentualnego stwierdzenia jej nieważności na podstawie prawomocnego wyroku sądu należy respektować jej treść, a zatem przyznawać jej skutki prawne (uzasadnienie przytoczonej wyżej uchwały z 1 marca 2007 roku). To powoduje, że z chwilą jej podjęcia odwołany członek zarządu traci przymiot osoby wchodzącej w skład organu (tj. przymiot tzw. piastuna organu), a w konsekwencji – traci legitymację do zaskarżenia uchwał, o których mowa w art. 249 § 1 k.s.h. i art. 252 § 1 zd. 1 k.s.h. Uprawnienie przewidziane w ww. przepisach przysługuje bowiem członkowi zarządu, nie zaś byłemu członkowi zarządu.

Wyniki wykładni językowej wspiera wykładnia celowościowa. Kompetencja członka zarządu do zaskarzania uchwał walnego zgromadzenia jest konsekwencją nałożonego na niego obowiązku troszczenia się o sprawy spółki. Skoro odwołanie z pełnionej funkcji wyłącza ten obowiązek, tym samym bezprzedmiotowe jest przyznanie mu - po odwołaniu - kompetencji do zaskarzania uchwał. (uzasadnienie przytoczonej wyżej uchwały z 1 marca 2007 roku).

Powyższe oznacza, że z chwilą odwołania powoda z zarządu uchwałą nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanego z 8 kwietnia 2020 roku utracił on legitymację czynną do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał. Innego statusu, również uprawniającego do zaskarżania uchwał, powód nie posiada.

Ad. 2. Powód uchybił także terminowi do wniesienia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały. Zgodnie z art. 252 § 3 k.s.h. powództwo należy wnieść w ciągu 6 miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem 3 lat od dnia powzięcia uchwały. Termin ten ma charakter zawity: uprawnienie do zaskarżenia uchwały sprzecznej z ustawą wygasa po upływie tego terminu. Powód ujawnił już w pozwie, że zapoznał się z kwestionowanymi uchwałami 2 stycznia 2020 roku. Okoliczność tę potwierdził następnie podczas składania zeznań w charakterze strony. To zaś oznacza, że 6- miesięczny termin upłynął definitywnie 2 lipca 2020 roku, a zatem nawet przed wniesieniem pierwotnego pozwu w niniejszej sprawie, co miało miejsce 16 lipca 2020 roku. Tymczasem, co należy zauważyć, skutecznie wniesienie pozwu w niniejszej sprawie nastąpiło jeszcze później, tj. dopiero 30 listopada 2020 roku. Z uwagi na dwukrotny zwrot pozwu z powodu braków fiskalnych, sprawa zainicjowana pozwem z 16 lipca 2020 roku została bowiem prawomocnie zakończona. Kwestia ta została szczegółowo opisana w pkt. V. stanu faktycznego.

Powód usprawiedliwiał przyczynę przekroczenia terminu, jednak żadne argumenty, nawet odwołujące się do stanu zdrowia, nie sanują tego uchybienia. Sześciomiesięczny termin na złożenie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały ma charakter zawity. To zaś oznacza, że termin ten nie podlega przedłużeniu ani przywróceniu, a jego upływ skutkuje definitywnym wygaśnięciem uprawnienia do zakwestionowania uchwał.

Ad. 3. Z powodów opisanych w pkt. 1 i 2 zarzut dotyczący merytorycznej prawidłowości podjętych uchwał w ogóle nie musiał być badany przez Sąd. Sąd uznał jednak za zasadne zweryfikowanie także i tej kwestii.

Sprzeczność z ustawą, o której mowa w art. 252 § 1 zd. 1 k.s.h, może dotyczyć zarówno kwestii materialnych (odnoszących się do samej treści uchwały), jak i kwestii formalnych, bądź związanych z szeroko rozumianym procesem głosowania danej uchwały bądź z okolicznościami poprzedzającymi podjęcie uchwały. Uchybienia formalne mogą stanowić podstawę stwierdzenia nieważności uchwały zgromadzenia wspólników, jeśli wywarły wpływ na jej treść. Jest to utrwalone stanowisko w judykaturze i nauce prawa, i Sąd rozpoznający niniejszą sprawę je podziela (np. wyrok Sądu Najwyższego z 8 grudnia 1998r., I KKN 243/98, opubl. w OSNC z 1999r., nr 6, poz. 116, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 16 lutego 2005r., III CK 296/04, opubl. w OSNC z 2006 r., nr 2, poz. 31, teza wyroku Sądu Najwyższego z 10 marca 2005r., III CK 477/04, opubl. w Wokandzie z 2005r., nr 8, poz. 15, teza wyroku Sądu Najwyższego z 5 lipca 2007r., II CSK 163/07, opubl. w OSNC z 2008r., nr 9, poz. 104, teza wyroku z 19 września 2007r., II CSK 165/07, opubl. w Legalis nr 165683).

Przekładając te zasady na okoliczności niniejszej sprawy należy stwierdzić, że w sprawie doszło niewątpliwie do uchybienia formalnego polegającego na tym, że wspólnik A. C. nie uczestniczył fizycznie w zgromadzeniu z 16 grudnia 2019 roku, mimo że podpisał się na liście obecności. Tym samym nie został spełniony wymóg z art. 240 k.s.h., który stanowi, że uchwały można podjąć pomimo braku formalnego zwołania zgromadzenia wspólników, jeśli jest na nim reprezentowany cały kapitał zakładowy. Na podstawie dowodu z przesłuchania świadków oraz z przesłuchania A. C. w charakterze strony (przesłuchanie odbyło się na rozprawie w dniu 26 lipca 2022 roku w obecności pełnomocnika procesowego A. C. i było dopuszczalne z uwagi na fakt, że postępowanie w sprawie ubezwłasnowolnienia nie zostało zakończone, ani też nie zostały ustanowione w tym postępowaniu żadne środki zabezpieczające. A. C. ma zatem pełną zdolność do czynności prawnych oraz procesowych) Sąd ustalił, że wspólnik ten wyraził zgodę na uchwały podjęte na zgromadzeniu w dniu 16 grudnia 2019 roku i głosował za ich podjęciem - mimo, że w inny, zdalny sposób z powodu swojej sytuacji zdrowotnej. Gdyby wyeliminować zarzucane przez powoda uchybienie i wspólnik ten uczestniczyłby fizycznie tego dnia w zgromadzeniu, z całą pewnością głosowałby w ten sam sposób, tj. za podjęciem uchwał, skoro znał ich treść i wyrażał na nie zgodę. To zaś oznacza, że uchybienie nie miało wpływu na treść uchwał.

Skoro Sąd uznał że uchwały istnieją i są skuteczne, wskazywana przez powoda alternatywna podstawa prawa roszczenia, opierająca się na założeniu nieistnienia uchwał, nie ma zastosowania w niniejszej sprawie. Zarzut

nieistnienia uchwał był bezzasadny. Zarzut sfalszowania wyników głosowania, stanowiący argument powoda w ramach alternatywnej podstawy prawnej, także był nietrafny – z powodów wskazanych wyżej.

Mając to wszystko na względzie Sąd oddalił powództwo uznając, że brak podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zobowiązując powoda, jako przegrywającego spór, do ich uiszczenia pozwanemu w całości. Na koszty pozwanego w niniejszej sprawie składały się: koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 1 097 złotych (§ 8 pkt. 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015, poz. 1349).

Mając to wszystko na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Magdalena Gałązka